

Thesaurus

Christy van Hastenberg

0:00 tot 0:10 Christy van Hastenberg is humanistisch raadvrouw bij defensie en wordt vandaag geïnterviewd door Jules Brabers over haar loopbaan en werk. Het interview vindt plaats op haar werkadres in de kazerne te Schaarsbergen. De interviewer legt uit waarom het interview plaatsvindt en vraagt dan naar het ouderlijk gezin van mevrouw Van Hastenberg. Ze groeide op in Sint Oedenrode, tussen een tuinderij en een varkenshouderij in. Ze werd gedoopt, deed haar Eerste Heilige Communie, haar ouders waren Rooms Katholiek. Het geloof werd dagelijks beleefd thuis, maar de kinderen niet streng opgelegd. Ze bezocht als tiener een vwo school in de omgeving. Haar beroepskeuze was een moeilijke beslissing. Ze ging naar de HEAO uiteindelijk, in Eindhoven. Maar ze merkte tijdens die opleiding al dat haar uiteindelijke keuze niet zou blijven. Na de HEAO wilde ze iets gaan doen waarin de mens meer centraal stond. Ze ging personeelswetenschappen doen aan de KUB in Tilburg. Daarna ging ze werken als personeelsmedewerker. Toen ze bij het Rijnstate Ziekenhuis in Arnhem werkte en er gereorganiseerd moest worden merkte ze dat ze dat niet aan de managementkant wilde staan, maar aan de kant van de mensen die er werkten. Via een contact kwam ze bij de Academie voor Humanistiek terecht.

Geestelijke verzorging; Beroepskeuze; Burgeropleidingen

0:10 tot 0:20 Toen mevrouw Van Hastenberg nog heel jong was overleed een vriendin en merkte ze bij het afscheid in de kerk dat de Rooms Katholieke teksten haar niet boden wat ze in haar verdriet nodig had. Haar keuze voor de Universiteit voor Humanistiek werd zowel professioneel als levensbeschouwelijk gestuurd. Ook haar niet-gelovige partner was een factor. De opleiding sprak haar zeer aan. De interviewer vult wat informatie aan over de locatie van de UvH. Defensie kende ze al een beetje, omdat haar vriend twee jaar militair was geweest. Het harde werken sprak haar aan en dat het soms op het scherpst van de snede is. Ook de aparte beweging je naar het gevaar toe te bewegen in plaats van ervan af, en de vitaliteit. Ze liep haar stage op Curaçao bij de Koninklijke Marine. Het thuisfront stond achter haar. Tijdens haar stage werd haar vader ernstig ziek en werd ze zelf geconfronteerd met de vraag die veel militairen ook het hoofd moeten bieden: blijf je of ga je terug naar huis, als er iets mis is?

Geestelijke verzorging; Beroepskeuze; Rampspoed thuis

0:20 tot 0:30 Mevrouw Van Hastenberg vertelt over het beroep van Geestelijk Verzorger en hoe ze solliciteerde bij defensie. Ze werd aangenomen en werd eerst geplaatst op het vormingscentrum Beukbergen. Ze beschrijft wat ze daar deed. Levensbeschouwing speelde een meer indirecte rol in de bijeenkomsten van groepen op Beukbergen. Ze beschrijft wat er humanistisch was aan haar werk. De thema-conferenties waren wel meer levensbeschouwelijk gekleurd. Die organiseerden de GV'ers ook zelf. Ze werkte drie jaar op Beukbergen. Ze noemt het achteraf een beetje een duiventil, mensen kwamen en gingen. Ze was aanvankelijk nog aan het

Functie en taak; Geestelijke verzorging; Carrière bij defensie; KMA; Militaire opleiding

afstuderen en op Beukbergen schreef ze ook haar scriptie over groepswerk. Ze vindt Beukbergen een mooie plek, waar mensen echt even weg zijn van hun werk en kunnen reflecteren. Nog voor Beukbergen heeft ze 11 weken op de KMA de specialistenopleiding gevolgd. Mevrouw Van Hastenberg vertelt wat ze daar leerde. Ze vond het een zinvolle periode om het bedrijf Defensie te leren kennen. Ook was het goed te voelen wat een groep met je doet, ze liep een bivak en ervoer hoe het is weinig privacy te hebben. Heel nuttig.

0:30 tot 0:40 Mevrouw Van Hastenberg vertelt wat ze leerde in haar specialistenopleiding op de KMA. In maart 2013 is ze op haar huidige plaats gekomen, daarvoor zat ze bij het Joint ISTAR-commando. Ze legt uit wat dat voor onderdeel van defensie is. Ze vertelt hoe ze daar werkte en hoe ze contact legde met de militairen van dat onderdeel. Per onderdeel was het heel verschillende hoe ze het aanpakte. Ze ging mee op oefeningen. Dan werd ze opeens opgevoerd in een oefening als er iets werd nagespeeld - bijvoorbeeld het overlijden van een militair. Ook verzorgde ze het bezinningsmoment. Ze vertelt hoe ze dat aanpakte. Meestal was het in de Kaditent en was er cake bij de koffie. Om verschillende redenen werd dat wel bezocht. Na afloop kwam er dan wel eens iemand even napraten en dat was dan een mooie opening voor eventuele verdere gesprekken.

*KMA; Inlichtingen; Godsdienst;
Geestelijke verzorging; Oefeningen*

0:40 tot 0:50 Mevrouw Van Hastenberg vertelt over de bezinningsbijeenkomsten op Beukbergen. Ze houdt er niet van te moraliseren, ze houdt het graag bij mijmeren. Ze geeft voorbeelden van thema's die ze aansneet in zulke bijeenkomsten. Ze is in rang gelijkgesteld met majoor en vertelt hoe zijzelf en anderen daar tegenaan kijken. De interviewer vertelt hoe dat jarenlang een probleem is geweest. Mevrouw Van Hastenberg begrijpt dat wel. Ze ziet er voordelen en nadelen van. Ze kan niet overal in burger binnenkomen, is haar gevoel. Ze reflecteert op de toegevoegde waarde van de geestelijk verzorger. Ook de andere gezindten hebben hun waarde voor haar, de combinatie is mooi. En vaak gaat het veel meer om de persoonlijke klik dan om de levensbeschouwelijke achtergrond. Ze draagt een religieus bedeltje en licht dat toe. Rituelen hebben hun waarde, ze maakt daar ook wel eens dankbaar gebruik van.

*Geestelijke verzorging; Levensvragen;
Militaire rang beroepsbeoefenaren;
Rangen en standen; Uniform;
Humanistisch raadvrouw; Humanisme*

0:50 tot 1:00 Mevrouw Van Hastenberg vindt dat GV'ers naast de mens in het groene pak moeten staan. Ze zijn er niet om betere mensen van hen te maken, ze zijn er om hen te steunen en ruimte te geven voor hun beleving van wat ze meemaken. Ze is een sparring partner, ten bate van de mens achter de militair. Ze vertelt over de toenemende onzekerheid van militairen over hun baan en of ze die met de huidige bezuinigingen kunnen behouden. De toekomst is ongewis. Ook GV'ers hebben daar wel last van: het is een hele investering voordat je als GV'er aan de slag kunt, de opleiding is lang. Zelf heeft ze nog een contract voor onbepaalde tijd, maar er krijgen nu ook nieuwe mensen jaarcontracten. Er zijn ook zijinstromers. Mevrouw Van Hastenberg heeft momenteel twee zeer jonge kinderen en gaat voorlopig niet op uitzending. Op termijn moet ze wel uitzendbaar zijn, ze is benieuwd hoe ze zich daar zelf in zal

*Geestelijke verzorging; Defensie-organisatie; Functie en taak;
Reorganisaties bij defensie;
Arbeidsomstandigheden;
Arbeidsvoorwaarden; Vrouwen bij defensie; Vrouwelijke militairen; Kinderen thuis*

ontwikkelen.

1:00 tot 1:10 Mevrouw Van Hastenberg vertelt dat vrouwelijke militairen niet op uitzending hoeven te gaan, als ze dat niet willen, tot hun jongste kind vijf jaar is geworden. Ze maakt dankbaar gebruik van die regeling. Ze valt formeel onder de Koninklijke Landmacht. Ze vergelijkt die met andere krijgsmachtdelen. De koninklijke Marine is nog weer een heel andere wereld, maar varen spreekt haar niet aan. Ze is wel een landrot, ze houdt van de duidelijke wereld van de landmacht. De eerste periode op een nieuwe functie vindt ze intensief. De overplaatsingen bij defensie vragen daarom veel van de GV'er. Ze is nu net een maand binnen op haar nieuwe positie. De interviewer bedankt haar voor het interview.

Vrouwelijke militairen; Vrouwen bij defensie; Arbeidsvoorwaarden; Kinderen thuis; Koninklijke Landmacht vs Koninklijke Luchtmacht; Krijgsmachtbreed samenwerken; Eenzame positie

Uitleg vreemde woorden

Sint Oedenrode (=dorp in Brabant); UvH (=Universiteit voor Humanistiek); Beukbergen (=vormingscentrum Geestelijke Verzorging van Defensie); Hepla (=Herkenningsplaatje); Pluba (=plunjebaal); ISTAR (=Intel, Surveillance, Target Acquisition & Recon dwz inlichtingen verzamelen, bewaken, doelopsporing en verkenning); Opspelen (=een situatie nabootsen in een oefening); Kadi (=Kantinedienst); HGV (=Humanistisch Geestelijke Verzorging); Christoffel (=de heilige die de reizigers beschermt)